

Autor koláže a kresby: Pan B

Kalindář

- 22.1. koncert: INVALIDNÍ SOUROZENCI, TOUR DE BARS, TEMNOPLODEC. Kde: Exit us (Sokolovská 195, P 9), kdy: 20:00, vstup: zatajen.
- 23.1. se koná koncert: VYCHANÝ KNEDLÍKY, Z.P.P., THE BOOOM, ROZTRHLEJ DEDÁČ, POSLEDNÍ TAŽENÍ, AFTERVERVET. Kde: Dr. Voják (Plzeňská 130/221, P 5 - Motol), start: 18:00, vstup: 50,-
- 30.1. **Žižkostel** Zahrají: UTAJENÁ INTELIGENCE, ABSOLUTNĚ ČERNÉ TĚLESO, CORE BELIEVE. Kde: Žižkostel - Panoptikon Barikáda (náměstí Barikád 1520, P 3), start: 19-22:00, vstup: dobrovolný.
- 11.2. koncert HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA A UTAJENÁ INTELIGENCE. Kde: V.kolona (Areál PL Bohnice). Start: 20:00, vstup: dobrovolný.
- 20.2. se koná **Psychedelický večerek**. Vystoupí: TŘI A PĚT MINUT, TOWER, BIG BAD TRIP, HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA. Kde: Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, P-9), kdy: ???, vstup: ???.
- 27.2. se konají: **Únorové pitky III**. Vystoupí: VT MARVIN, DESTRAKTOR, KOČKOLIT, TASS. Kde: Modrá Vopice (Spojovací 1901/12, P-9), kdy: 18:00, vstup: 120,-

20.1. Ilona, Sebastián

- | Přejeme vše nejlepší!
- | Bůh ví po čem Ilona,
- | spadla a s ní záclona.
- | Sebastián právě slíz
- | žábě ze zad hustej sliz.

Bude tuto zimu v Praze

30 dní nasněženo?

Bude, referenčně na Letenské pláni, od listopadu až do jara 30x po 24 h nasněženo?
Zásněžené dny ke dnešku: 11. (posl. 20.1.2016)

Edice bulletin Nájezdu

Dříve než rozšíříš svoji knihovnu o novou literaturu, neopomeň shlédnouti nabídku novodobé samizdatové literatury bulletinů časopisu Nájezd. Zážitek jest zaručen.

- THOMASH ROGOWSKI: **Návštěvník věčnosti** (A5, 75 str.) cena: 75 Kč
  - Jiří „SVINĚ“ FIALA: **Přízraky sračkárný Cho-těnovské** (A5, 48 str.) cena: 30 Kč
- K dostání: u Krtka v Barré nebo na stránkách: najezd.wz.cz,

Swings (Ge)

3. díl exkurze po subkulturách a revoltě

V 30. letech 20. století se svět zotavoval z hospodářské deprese a s tím z Ameriky začal zaplavovat Evropu jazz. V Německu byla oddanost swingové hudbě (a tanci) a s tím i výstřednost původně spojována s americkými zoot suiters. Nicméně jazz a jeho poslouchání je v Německu od roku 1936 s nástupem Říše potlačováno (protože byl hraný černošskými i židovskými umělci, což bylo v rozporu se státní náckovskou politikou). Swings byli mladí dorostenci, kteří se nechťeli připravovat ani na válku, nechťeli si nikým kecat do života, ani jednotlivcem ani státem. Byla to spontánní odezva mladých v Německu. Chťeli si žít po svém, proto si museli vytvořit vlastní formu rezistence a kultury. Tančili foxtrot - ale doplněný o divoké figury, které viděli na fotografiích z USA. Nicméně s anšlusem Rakouska se Swingjugend stali politickou záležitostí - stali se nepřáteli společnosti. Swings mají ale své názory na její uspořádání a nehodlají svůj čas trávit v Hitlerjugend nebo v ženské verzi Bund Deutscher Mädel nebo nedej bože ve Wehrmachtu. A vůbec vše, co souviselo s Hitlerem a jeho národním socialismem jasně odmítali.

Manifest Swings (vytištěný skupinou Weiße Rose):

- občanská neposlušnost,
- zachování komunity,
- non-konformnost,
- odmítnutí nacistických norem,
- částečně aktivní odpor.

Jazz Swing-Jugend poskytoval bezpodmínečnou svobodu, sebeurčení, lásku k životu apod. Prostě se stali názorovou opozicí, také dbali na to, aby chodili módně oblečení – klobouk Homburg, oblečení ve stylu anglického lorda, s anglickou trikolorou (union jack) a dlouhé vlasy do čela. Doplněk: deštník, dýmka a provokativně anglické noviny. Dívky naopak používaly rtěnku, lak na nehty a nosily kudrnaté a rozpuštěné vlasy (jako kontrast k německým

rdolům a sítkám na vlasy a přírodnímu vzhledu) – prostě se chťeli odlišit od uniformované náckovské společnosti. Taktěž ignorovali zákazy vycházení, zákazy tancování, zákazy poslouchání nepřátelských radiostanic (těch, co hrály swing). Naopak poušteli si swing v průčelích a pod mosty, kde je hudba slyšet víc nahlas, svolávali se pískáním melodie Midnight in Harlem Eddieho Carrola a tak dále. Otevřeně nesouhlasili s režimem a okatěji to dávali najevo. Například byl oblíbený pozdrav „Swing heil“, komolili jména „Heil Hotter“ atp., naschvál používali anglicizmy a naschvál si dávali anglické přezdívky (ochrana před výslechy).

Slovník:

Swing-Girl, Jazzkatze, Swing-Puppe, Swing-Baby" - rošťenka (společnice).

Badideldadu, „Swing high - Swing low“,

„Swing heil“ - parodovaný nacistický pozdrav.

„Heil Hotter“ - Sláva žhavému jazzu (parodovaný oficiální nacistický pozdrav).

Jako odpovědi se jim dostalo diskriminace, izolace a nakonec i kriminalizace poslouchačů jazzu. To navíc v kombinaci s neárijským původem bylo vyloženě životu nebezpečné. IQ nácků brzo narazilo na problém - jazz byl těžko definovatelný, proto se nedal vymezit a zakázat, a kupodivu v Německu ani nebyl zakázán, ačkoliv se díky neárijskému původu jednalo o „zdegenerovanou hudbu“. (Pro zajímavost v časopise Námel k vydání 88. Nájezdu vyšel přetisk nařízení o potírání této zábavy.) Co se týče Berlína, Frankfurtu, tak nejhustějším místem - epicentrem byl Hamburk, kde dělali bordel hlavně mladé (15-19 let) ratolesti říšských prominentů. A jeden „Kaki“ Georgiadis zapálený swingař v 18 letech zdědil po otci velké jmění a stal se nejbohatším v Hamburku. Mejdany, které pořádal, byly velkolepé a vyhlášené.

Hamburské gestapo se ale činilo (jako jediné v Říši) díky výhrůžkám, preventivnímu rozbití huby, vězněním a mučením (hudebníkům lámali prsty) spáchali někteří i sebevraždu.

Swings (1937, Leipzig), foto: Stephan Wuthe

Nicméně 18. 8. 1941 byla v Hamburku provedena brutální razie (dozorovaná H. Himmlerem), při níž 300 swings bylo zadrženo a ostříháno, z toho 80 z nich (vůdců, šmeličů desek, homosexuálů, hudebníků... a dalších škůdců Říše) bylo odesláno do koncentračního tábora. Komu bylo pod 18, musel do specializovaných nápravných zařízení pro mladistvé; kluci šli do tábora Moringen, ženy do tábora Uckermark, dospělí byli odvezeni do Terezína. Díky tomu, že swings byli v lágrech zavíráni společně, mohli si účinněji pomáhat a podporovat se. Mezi oblíbenou zábavou byly jazzové improvizace při jakékoliv příležitosti s jakýmkoliv nástroji (většina z nich na něco hrála), zpěvy známých melodií (většinou v ženských táborech) a taky velice oblíbená činnost ku okázalému odstupu od ostatních spoluvězňů bylo poslouchání jazzových stanic načerno z rádia v kantýně táborových bachařů.

Zbytek Swingové scény a hlavně Hamburku se stal anti-nacistický. Poslední represe byly

lidové soudy ke konci války, kdy si pohlaváři mohli popravovat v podstatě koho chťeli, tam vznikla spolupráce s mnichovským studentským uskupením Weiße Rose, které se snažilo swings před aktivitami lidových soudů chránit.

Co se týče Swings, tak jejich zapálení vůči jazzu vydrželo i přes věznění v koncentračních táborech – měli to jako zdroj intelektuální síly a hrdosti. Jak říkali, je to náboženství, pro které se vyplatí žít.

Swings v koncentračním táboře Terezín

Terezín fungoval jako vzorový propagandistický koncentrační tábor – měli banku, dostávali jako by peníze a situovali tam všechny zadržené umělce. Proto se naskytlá příležitost a věznění swings si založili skupinu Ghetto swingers složenou z Čechů a Němců.

Původní zakladatel byl český potápka Eric Vogel – famózní jazzový trumpetista, který byl roku 1939 zatčen a uvězněn v Terezíně. Tam provozoval soukromou jazzovou školu, a když do Terezína přibyl roku 1944 německý klavírní jazzový virtuóz Martin Roman (který spolupracoval s Louisem Armstrongem, Colemanem Hawkinsem a Django Reinhardem), získal jazz band hlavní jádro a fungoval jako bigband. (Počty členů kolísají, jak se kdo zrovna úspěšně či neúspěšně pokoušel o dezerci.) Během toho roku Ghetto swingers (v koncentračním táboře) odehráli 50 představení. Martin byl pak přinucen natočit propagandistický film o kultuře v Terezíně, který když na konci roku 1944 dokončil, byl odeslán s dalšími členy Ghetto swingers do Osvětimi. I když v lednu 1945 už byla Osvětim dobytá Rudou armádou, přežili jen dva: Martin a Coco Schumann.

Co se týče další terezínské kapely, tak vznikl i Jazz-Quintet Weiss, což byl projekt pražského klarinetisty a skladatele Fritze Weisse. Spolu s Martinem Romanem složili operu Brundibár na libreto Hanse Krásky, kterou se svými dalšími skladbami moudře nechal propašovat z Terezína. Nakonec byl odeslán do Osvětimi, kde zemřel na den svých 25. narozenin.